

[Mølgaard]

Dette lovforslag er vanskeligt at bedømme, så længe det skatteforslag, som er stillet i udsigt fra regeringens side vedrørende undergrundens ressourcer, mangler. Det er jo helheden, der må til. Vi mener, lovforslaget bygger for meget på et teknisk engagement fra statens side på områder, hvor man ikke har engageret sig rimeligt og fornuftigt fra statens side, fordi staten savner evne i enhver henseende som den tunge maskine, den nu engang er.

Vi mener, at skattelovgivningen næppe kan rette op på præferencestillingen for A. P. Møller-koncernen, og at de tre fasers forløb, som er skitseret i lovforslaget, skaber et for dårligt grundlag for en skatteudskrivning, der kan sikre ligeret for alle i forhold til undergrundens ressourcer. Vi finder det yderst diskutabelt, om det, som de statslige olierør skal bruges til, er hensigtsmæssigt for samfundet. En rørpost til Fredericia kan måske for en folketingskandidat fra Fredericiakredsen være en dejlig idé, men vi mener, at der er grund til at sætte spørgsmålstegn ved, om ikke der derved skabes en postterminal, fra hvilken produkterne vanskeligt kan nå videre, fordi kapaciteten er for ringe i forhold til, hvad der føres frem.

Vi vil sætte spørgsmålstegn ved, om ikke det er et for gammeldags postterminalanlæg, der ligger i Fredericia, for fremførelsen dertil. Skulle der endelig være tale om en rørledning, var det da spørgsmålet, om ikke det var ved kystlinjen mod vest, at endestationen skulle ligge, fremfor at det ender i den anden del af Jylland.

Vi vil sætte spørgsmålstegn ved, om det er rimeligt, at man placerer sig i den grad i en enkelt concerns lommer, som man gør ved, at man baserer sig på Shells raffinaderi. Vi vil sætte mange spørgsmålstegn ved det ene og det andet i forbindelse med dette lovforslag.

Vi vil også sætte spørgsmålstegn ved, om de umådelige bemyndigelser til regeringen – og specielt ministeren – er nødvendige. Vi vil gerne have en specificering i langt videre gående grad af, hvad det er, ministeren må gøre i den ene og den anden henseende.

Hvorfor gøres oplysningspligten ikke generel, sådan at A. P. Møller-koncernen får samme oplysningspligt som andre i forhold til samfundet? Og hvorfor skal staten, hvis den endelig skal engagere sig i direkte aktivi-

tet på dette område, ikke netop kaste sig over efterforskningen, som om det ikke netop var lige akkurat det, regeringen og staten havde brug for oplysninger vedrørende, altså dette med, hvilke ressourcer der ligger i hvilken mængde hvor?

Vi er kort sagt meget forbeholdne over for dette lovforslag. Vi er også forbeholdne over for tankerne om den parlamentariske kontrol, der etableres i energiudvalget med tavshedspligt i udvalget. Efter vores opfattelse skaber det ikke det fornødne grundlag for en energiforsyningsplanlægning og sikring af energiforsyning i det hele taget i samfundet, men vi siger ikke på forhånd nej til denne lovgivning. Vi afventer svar på en række specificerede spørgsmål, samtidig med at vi afventer svaret på, hvad det fjerde led i regeringens lovudspil måtte indebære, nemlig skattedelen.

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg vil gerne allerførst takke for en gennemgående positiv modtagelse af lovforslaget. Jeg vil gerne sige det først – hvis jeg skulle glemme det.

Den første kommentar, jeg har, er til hr. Arne Christiansen, der var inde på spørgsmålet om grænsen for den parlamentariske kontrol. Jeg er enig med hr. Arne Christiansen med hensyn til, hvor grænsen skal ligge. Det, som er problemet her, bliver, hvordan grænsen skal håndteres. Selv om det måske kunne gøres rent administrativt, har disse sager et indhold og en størrelse, så at de generelle vilkår, vi forestiller os at lægge os på i runde nr. 2 eller nr. 3 eller nr. x, når der udbydes nye blokke, i sig selv vil være noget, der har betydning i et format, som må antages at være langt vigtigere sammenlignet med mange love, der vedtages i folketinget. Det samme gælder selve forhandlingsresultatet efter udbudsrunderen, når vi har været i lag med de forskellige olieselskaber, og de vilkår, vi ender med for de berørte selskaber. En parlamentarisk afklaring af det kan efter min mening være mindst lige så nødvendig at få her, som man løbende får det af spørgsmål, som har en bestemt størrelsesorden, i folketingets markedsudvalg.

Det er baggrunden for, at der må konstrueres et eller andet system til håndtering af det spørgsmål, og det, vi har lavet her, falder